

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Väliaikainen painos

P8_TA-PROV(2017)0010

Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2017 Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista (2016/2095(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU), Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 9 artiklan, jossa veloitetaan Euroopan unioni edistämään korkeaa työllisyystasoa, takaamaan riittävä sosiaalinen suojelu, torjumaan sosiaalista syrjäytymistä sekä ylläpitämään korkeatasoista koulutusta ja ihmisten terveyden korkeatasoista suojelua,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 151–156 artiklan,
- ottaa huomioon 9. toukokuuta 1950 annetun julistuksen, jossa vaadittiin työntekijöiden olojen yhtenäistämistä;
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan, sen lisäpöytäkirjan ja sen 1. heinäkuuta 1999 voimaan tulleen uudistetun version ja erityisesti uudistetun peruskirjan I ja II osan ja 2, 4 ja 16 artiklan sekä 27 artiklan perheellisten työntekijöiden oikeudesta tasa-arvoisiin mahdollisuuksiin ja tasa-arvoiseen kohteluun,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista, jonka EU ratifioi vuonna 2010,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista, joka tuli voimaan vuonna 1990,
- ottaa huomioon työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan, joka hyväksyttiin 9. joulukuuta 1989,
- ottaa huomioon YK:n vuonna 2015 hyväksymät vuodelle 2030 asetetut kestävä kehityksen tavoitteet, jotka koskevat koko maailmaa Euroopan unioni mukaan luettuna,

- ottaa huomioon BusinessEuropen, UEAPME:n, CEEP:n ja EAY:n tekemän vanhempainvapaata koskevan tarkistetun puitesopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 96/34/EY kumoamisesta 8. maaliskuuta 2010 annetun neuvoston direktiivin 2010/18/EU¹,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset ja suositukset,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston sosiaaliturvakoodin ja sen pöytäkirjan, joka on Euroopan keskeinen sosiaaliturvajärjestelmien vähimmäistason yhdenmukaistamisväline, jossa määrätään vähimmäisnormeista ja sallitaan sopimuspuolten ylittää normit,
- ottaa huomioon YK:n itsenäisen asiantuntijan raportin ikääntyneiden ihmisten kaikkien ihmisoikeuksien toteutumisesta,
- ottaa huomioon voimassa olevan unionin lainsäädännön, politiikan koordinoituneet mekanismit ja rahoitusvälineet työllisyyden, sosiaalipolitiikan, talous- ja rahapolitiikan, sisämarkkinoiden, tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden, Euroopan sosiaalirahaston sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aloilla,
- ottaa huomioon 25.–26. maaliskuuta 2010 ja 17. kesäkuuta 2010 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät sekä 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon neuvoston suositukset ja päätelmät romanien integraatiosta,
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission suosituksen työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä²,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission suosituksen ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre”³,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät yhteisötalouden edistämisestä Euroopan taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen veturina,
- ottaa huomioon työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua koskevan direktiivin⁴,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi äitiyslomaa koskevan direktiivin muuttamisesta (COM(2008)0637),
- ottaa huomioon kirjallista ilmoitusta koskevan direktiivin⁵,

¹ EUVL L 68, 18.3.2010, s. 13.

² EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11.

³ EUVL L 59, 2.3.2013, s. 5.

⁴ Neuvoston direktiivi 2000/78/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista (EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16).

⁵ Neuvoston direktiivi 91/533/ETY, annettu 14 päivänä lokakuuta 1991, työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista (EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32).

- ottaa huomioon määräaikaista työtä koskevan direktiivin¹,
- ottaa huomioon vuokratyötä koskevan direktiivin²,
- ottaa huomioon osa-aikatyötä koskevan direktiivin³,
- ottaa huomioon rodusta riippumatonta yhdenvertaista kohtelua koskevan direktiivin⁴,
- ottaa huomioon Jean-Claude Junckerin 15. heinäkuuta 2014 esittämät komission poliittiset suuntaviivat ”Uusi alku Euroopalle: Työllisyyden, kasvun, oikeudenmukaisuuden ja demokraattisen muutoksen ohjelma”,
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2015 annetun Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan kuulemisen käynnistäminen” (COM(2016)0127) ja sen liitteet,
- ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Yhteistyötaloutta koskeva eurooppalainen toimintasuunnitelma” (COM(2016)0356),
- ottaa huomioon komission tiedonannot romanien integraatiosta (COM(2010)0133, COM(2011)0173, COM(2012)0226, COM(2013)0454, COM(2015)0299, COM(2016)0424),
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 annetun komission tiedonannon nuorisotakuusta ja nuorisotyöllisyysaloitteesta kolmen vuoden kuluttua (COM(2016)0646),
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2014 annetun komission kertomuksen vuokratyöstä annetun direktiivin 2008/104/EY soveltamisesta (COM(2014)0176),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. syyskuuta 2015 antaman lausunnon aiheesta ”Tehokkaiden ja luotettavien sosiaaliturvajärjestelmien periaatteita”⁵,

¹ Neuvoston direktiivi 1999/70/EY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta (EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, vuokratyöstä (EUVL L 327, 5.12.2008, s. 9).

³ Neuvoston direktiivi 97/81/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta – Liite: Osa-aikatyötä koskeva puitesopimus (EYVL L 14, 20.1.1998, s. 9).

⁴ Neuvoston direktiivi 2000/43/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta (EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁵ EUVL C 13. 15.1.2016, s. 40.

- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman komission työohjelmaa vuodeksi 2017 koskevista Euroopan parlamentin ensisijaisista tavoitteista¹,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan sekä rakennemuutoksen ennakoinnista ja hallitsemisesta²,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman äitiysvapaasta³,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta⁴,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen⁵,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY soveltamisesta⁶,
- ottaa huomioon komission strategisen toimintaohjelman sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi (2016–2019),
- ottaa huomioon Euroopan tasa-arvosopimuksen (2011–2020),
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman epätasa-arvoisuuden ja erityisesti lapsiköyhyyden vähentämisestä⁷,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman työterveyttä ja työturvallisuutta koskevasta EU:n strategiakehyksestä kaudelle 2014–2020⁸,
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman köyhyyden torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamisesta kotitalouksien kasvavat menot huomioon ottaen⁹,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen (CRPD) täytäntöönpanosta kiinnittäen erityistä huomiota YK:n CRPD-komitean päätelmiin¹⁰,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta polkumyynnistä Euroopan unionissa¹¹,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0312.

² EUVL C 440, 30.12.2015, s. 23.

³ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 39.

⁴ EUVL C 482, 23.12.2016, s. 141.

⁵ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 2.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0351.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0401.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0411.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0136.

¹⁰ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0318.

¹¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0346.

- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman työ- ja yksityiselämän tasapainolle suotuisten työmarkkinaolosuhteiden luomisesta¹,
- ottaa huomioon 5. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman viimeaikaisten Caterpillarin ja Alstomin tapausten myötä esiin tulleesta tarpeesta eurooppalaiseen uudelleenteollistamispolitiikkaan²,
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman kilpailukykyisten unionin työmarkkinoiden luomisesta 2000-lukua varten: taitojen ja pätevyysien soveltaminen kysyntään ja työmahdollisuuksiin keinona toipua kriisistä³,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman osaamisen edistämistä koskevasta politiikasta nuorisotyöttömyyden torjumiseksi⁴,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman sosiaalisia investointeja koskevasta sopimuksesta – vastauksesta kriisiin⁵ sekä komission 20. helmikuuta 2013 julkaiseman sosiaalisia investointeja koskevan paketin, johon sisältyy komission suositus ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre”,
- ottaa huomioon aiemmat romaneja koskevat päätöslauselmansa⁶,
- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) laatiman työmarkkinasuhteisiin liittyviä määritelmiä koskevan Industrial Relations Dictionary -asiakirjan,
- ottaa huomioon Eurofoundin vuonna 2014 julkaiseman raportin ”Palkat 2000-luvun Euroopassa”,
- ottaa huomioon Eurofoundin vuonna 2014 julkaiseman raportin ”Terveystieteiden palveluiden saanti kriisiaikoina”,
- ottaa huomioon Eurofoundin vuonna 2015 julkaiseman raportin ”Sosiaalietuuksien saanti: käyttöasteen lisääminen”,
- ottaa huomioon Eurofoundin vuonna 2015 julkaiseman raportin ”Työn tekemisen uudet muodot”,
- ottaa huomioon Eurofoundin vuonna 2016 julkaiseman raportin ”Puutteelliset asumisolosuhteet Euroopassa: kustannukset ja seuraukset”,
- ottaa huomioon Eurofoundin tulevan vuoden 2016 raportin kuudennesta työlötutkimuksesta,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0338.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0377.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0321.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0008.

⁵ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 5.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0085, P7_TA(2010)0312, P7_TA(2011)0092, P7_TA(2013)0545, P7_TA(2013)0594, P8_TA(2015)0095.

- ottaa huomioon ILO:n vuonna 2016 julkaiseman tutkimuksen, joka koskee sosiaalisen pilarin kehittämistä Euroopan lähentymistä varten (”Building a social pillar for European convergence”),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston (FRA) tekemän työn ja erityisesti sen kyselytutkimukset maahanmuuttajista ja vähemmistöistä sekä raportit työvoiman vakavasta hyväksikäytöstä, lastensuojelujärjestelmistä ja vammaisten henkilöiden oikeudesta itsenäiseen elämään,
 - ottaa huomioon unionin tuomioistuimen asiassa C-266/14 10. syyskuuta 2015 antaman tuomion työajan järjestämisestä sellaisten työntekijöiden osalta, joilla ei ole kiinteää tai tavanomaista työn suorittamispaikkaa,
 - ottaa huomioon unionin tuomioistuimen tuomion yhdistetyissä asioissa C-8/15 P–C-10/15 P (Ledra Advertising ja muut) 20. syyskuuta 2016 antaman tuomion, jossa vahvistetaan kansalaisten perusoikeuksia komission ja Euroopan keskuspankin suhteen Euroopan vakausmekanismin (EVM) puolesta tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan osalta,
 - ottaa huomioon Euroopan tason työmarkkinaosapuolten, BusinessEuropen, CEEP:n, EAY:n ja UEAPME:n lokakuussa 2007 esittämän yhteisen analyysin Euroopan työmarkkinoiden kohtaamista keskeisistä haasteista (”Key challenges facing European labour markets”) ja heinäkuussa 2015 esittämän syvällisen analyysin työllisyydestä (”In-depth employment analysis by the European social partners”),
 - ottaa huomioon työllisyyskomitean ja sosiaalisen suojelun komitean Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista antaman yhteisen lausunnon, jonka neuvosto hyväksyi 13. lokakuuta 2016,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A8-0391/2016),
- A. toteaa, että unionin on vastattava nopeasti ja näkyvästi monien ihmisten lisääntyvään turhautumiseen ja huoleen etenkin nuorten epävarmoista tulevaisuudennäkymistä, työttömyydestä, lisääntyvästä eriarvoisuudesta ja mahdollisuuksien puutteesta; toteaa, että komission toteuttama julkinen kuuleminen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista tuotti joulukuuhun 2016 mennessä perusteellisen arvion voimassa olevasta sosiaalisesta säännöstöstä ja johti siihen, että työmarkkinaosapuolet, kansalliset hallitukset ja parlamentit, kansalaisyhteiskunta ja unionin toimielimet kävivät laajoja keskusteluita Euroopan sosiaalisen mallin tulevaisuudesta ja rakenteesta; katsoo näiden keskustelujen auttavan muistuttamaan unionin perusarvoista ja siitä, että maailmanlaajuisesti tarkasteltuna Euroopassa sovelletaan edistyneitä työnormeja ja sosiaaliorneja ja sosiaaliturvajärjestelmiä; toteaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista käytävä keskustelu ja asiassa tarvittavat jatkotoimet voivat myös auttaa eurooppalaisen hankkeen perustan vahvistamisessa ja saada ihmiset kokemaan Euroopan yhdentymisprosessin selvemmin omakseen;
- B. toteaa, että unionissa on jatkettava sellaisen eurooppalaisen sosiaalisen mallin kehittämistä, joka on osa sosiaalista markkinataloutta, lisää ihmisten vaikutusmahdollisuuksia, mahdollistaa kestävä vaurauden ja korkean tuottavuuden ja

joka perustuu solidaarisuuteen, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin, vaurauden oikeudenmukaiseen jakautumiseen, sukupolvien väliseen solidaarisuuteen, oikeusvaltioperiaatteeseen, syrjimättömyyteen, sukupuolten tasa-arvoon, kaikkien saatavilla oleviin laadukkaisiin koulutusjärjestelmiin, laadukkaisiin työpaikkoihin ja kestäväan, työpaikkoja luovaan ja osallistavaan kasvuun pitkällä ajanjaksolla maailmanlaajuisten kestäväa kehitystä koskevien tavoitteiden mukaisesti; toteaa, että tämän mallin avulla pyritään aidosti täystyöllisyyteen, varmistetaan riittävä sosiaaliturva ja laadukkaat keskeiset palvelut kaikille, torjutaan taloudellista eriarvoisuutta, lisätään haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden vaikutusmahdollisuuksia, torjutaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, parannetaan osallistumista kansalaistoimintaan ja poliittiseen toimintaan, kohennetaan kaikkien unionissa olevien elintasoja ja edistetään unionin perussopimukseen, perusoikeuskirjaan ja Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan kirjattujen tavoitteiden saavuttamista ja oikeuksien toteutumista;

- C. ottaa huomioon, että komissio on sitoutunut siihen, että unioni pääsee ”parhaaseen sosiaaliseen tulokuntoon” ja että komission odotetaan antavan keväällä 2017 Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan ehdotuksen, jolla edistetään mukana olevien jäsenvaltioiden hyvin toimivia ja osallistavia työmarkkinoita ja sosiaalihuoltojärjestelmiä ja joka toimii uudistetun ylöspäin tapahtuvan lähentymisen kompassina siten, että i) päivitetään unionin nykyistä lainsäädäntöä, ii) parannetaan unionin talous- ja sosiaalipolitiikan yhteensovittamisen järjestelmää muun muassa kansallisten uudistusten sosiaalisen vertailuanalyysin avulla luomatta tehottomia rinnakkaisrakenteita ja iii) varmistetaan asianmukainen rahoitustuki kansallisella tasolla ja unionin tasolla; toteaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin määrittäminen ja hyväksyminen on unionin kansalaisten suorilla vaaleilla valitseman Euroopan parlamentin perustavaa laatua oleva vastuu ja tehtävä;
- D. toteaa, että talous- ja sosiaalipolitiikan on tarkoitus palvella ihmisiä, myös siten, että edistetään yhdenvertaisista lähtökohdista harjoitettavaa kestäväa ja sosiaalisesti vastuullista taloudellista toimintaa; toteaa, että ihmiset ovat yrityksen kilpailukyvyin ja koko talouden moitteettoman toiminnan kannalta tärkein tekijä;
- E. toteaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu voi edistää myönteisesti kasvua, työllisyyttä ja kilpailukykyä; toteaa, että unionilla on velvoite tunnustaa työmarkkinaosapuolten rooli ja edistää sitä, helpottaa niiden keskinäistä vuoropuhelua ja kunnioittaa niiden itsemääräämisoikeutta, mukaan lukien palkkatason määrittäminen, oikeus neuvotella työehtosopimuksista sekä tehdä niitä ja saattaa ne voimaan ja oikeus toteuttaa työtaistelutoimia kansallisen lainsäädännön ja kansallisten käytänteiden mukaisesti; toteaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin olisi kannustettava työmarkkinaosapuolia ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön normeja, jotka ovat tiukempia kuin Euroopan tasolla sovitut normit; ottaa huomioon, että komissio kuulee työmarkkinaosapuolia unionin toiminnan mahdollisesta suunnasta sosiaalipolitiikan alalla; toteaa, että työmarkkinavuoropuhelua on tuettava jatkuvasti kaikilla tasoilla;
- F. pitää ratkaisevana, että yritysten toiminta on sosiaalisesti vastuullista sekä aidosti kestäväa ja yhteiskunnan etujen mukaista; pitää hyödyllisenä, että työntekijät otetaan mukaan päätöksentekoon; toteaa, että yhteisötalouden yritykset, kuten osuuskunnat, antavat hyvän esimerkin laadukkaiden työpaikkojen luomisesta, sosiaalisen osallisuuden tukemisesta ja osallistavan talouden edistämisestä;

- G. toteaa, että perustavaa laatua olevat sosiaaliset oikeudet kuuluvat unionissa kaikille henkilöille ja että unionin nykyistä työmarkkinoita ja tuote- ja palvelumarkkinoita koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa; toteaa taloudellisen yhdentymisen tekevän jäsenvaltioista toisistaan riippuvaisia, kun on kyse valmiuksista varmistaa säälliset työolot ja huolehtia sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta; ottaa huomioon, että sisämarkkinoiden toimivuus edellyttää työntekijöiden keskeisiä sosiaalisia oikeuksia, joilla estetään työoloihin perustuva kilpailu; toteaa, että perussopimukseen kirjattu toissijaisuusperiaate oikeuttaa unionin toiminnan, kun tavoitteet voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla; toteaa, että unionin sosiaalisten tavoitteiden saavuttaminen on riippuvainen myös kansallisesta lainsäädännöstä sekä kehittyneistä kansallisista sosiaaliturvajärjestelmistä; toteaa, että palkkatasojen ja sosiaaliturvajärjestelmien alueelliset erot ovat jossain määrin vääjäämättömiä mutta olisi huolehdittava siitä, että niillä ei luoda paineita työ- ja elinolojen heikentämiseen; toteaa, että ylöspäin tapahtuva sosiaalinen ja taloudellinen lähentyminen on hyvin tärkeää unionin moitteettomalle toimivuudelle; toteaa, että unioni ei yhdenmukaista kansallisia sosiaaliturvajärjestelmiä vaan koordinoi niitä, edistää niiden kehittämistä ja edesauttaa vapaan liikkuvuuden oikeutta hyödyntävien ihmisten tehokasta sosiaaliturvaa; toteaa, että sääntelykehityksen on pysyttävä teknologisten ja muiden innovointien vauhdissa, jotta voidaan luoda oikeusvarmuutta sekä edistää reiluun kilpailuun perustuvaa talouskehitystä; toteaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpano edellyttää monitasoista toimintaa, monialaisia lähestymistapoja sekä sidosryhmien kokonaisvaltaista osallistumista; toteaa, että työntekijöiden lepoaikoja koskevissa säännöksissä ja määräyksissä olisi soveltuvin osin otettava huomioon maassa tai alueella perinteisesti tai tavanmukaisesti tunnustettu viikoittainen yleinen lepopäivä;
- H. toteaa, että eurooppalaisia hyvinvointivaltioita on ajantasaistettava ja vahvistettava, jotta voidaan tukea siirtymisiä ylöspäin työmarkkinoille ja työmarkkinoilla ja säilyttää taloudellinen turva ihmisten koko elämän ajan; katsoo, että työmarkkinoiden monimutkaistuuessa on luonnollista, että myös hyvinvointivaltion on mukautettava mekanismejaan ja välineitään erilaisten ilmaantuvien sosiaalisten riskien hallitsemiseksi oikealla tavalla; toteaa, että ajan tasalle saattamisessa olisi myös parannettava ihmisten mahdollisuuksia hyödyntää hyvinvointivaltiota ja olla vuorovaikutuksessa sen kanssa sekä helpotettava asiaa koskevien sääntöjen soveltamista etenkin pk-yritysten kannalta; toteaa kuitenkin, että hyvinvointivaltioiden rooli ulottuu työmarkkinoita laajemmalle; toteaa, että tähän rooliin kuuluvat muun muassa sosiaaliturvajärjestelmien toiminta, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen sekä koulutukseen, lastenhoitoon, terveydenhuoltoon, sosiaalipalveluihin ja muihin olennaisiin palveluihin tehtävät investoinnit; toteaa, että sosiaalisilla investoinneilla tuetaan ihmisten kehitystä varhaislapsuudesta vanhuuteen ja että näillä investoinneilla on ratkaiseva rooli, kun ihmisille tarjotaan mahdollisuudet osallistua täysipainoisesti 2000-luvun yhteiskuntaan ja talouteen; toteaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa asetettujen köyhyyden vähentämistä ja sosiaalista osallisuutta koskevien tavoitteiden saavuttaminen edellyttää paljon työtä; toteaa, että asumisasiat ovat monessa jäsenvaltiossa kiireellinen kysymys ja että monet kotitaloudet käyttävät suuren osan tuloistaan asumis- ja energiakustannuksiin;
- I. toteaa, että ILO:n suosituksessa nro 202 edellytetään, että sosiaalisen suojelun vähimmäistasojen tulisi kattaa vähintään seuraavat perustason sosiaaliturvaa koskevat takuut: a) pääseminen osalliseksi kansallisesti määritellyistä etenkin perusterveydenhuoltoon kuuluvista hyödykkeistä ja palveluista, mukaan lukien äitiyshuolto, jotka vastaavat saatavuuden, saavutettavuuden, hyväksyttävyyden ja

laadun vaatimuksia, b) vähintään kansallisesti määritellyllä vähimmäistasolla tarjottava lasten perustoimeentuloturva, joka kattaa ravinnon, koulutuksen, hoidon ja muut tarvittavat hyödykkeet ja palvelut, c) vähintään kansallisesti määritellyllä vähimmäistasolla tarjottava perustoimeentuloturva työikäisille, jotka eivät kykene ansaitsemaan riittävää toimeentuloa erityisesti sairauden, työttömyyden, äitiyden tai vammaisuuden takia, ja d) vähintään kansallisesti määritellyllä vähimmäistasolla tarjottava perustoimeentuloturva ikääntyneille henkilöille; toteaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa olisi otettava huomioon kyseinen määritelmä ja pyrittävä varmistamaan, että tällaiset sosiaaliturvaa koskevat perusvaatimukset täytetään kokonaisuudessaan ja toivon mukaan ylitetään kaikissa jäsenvaltioissa; toteaa, että Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on edistänyt hyödyllisellä tavalla tätä asiaa sopimalla periaatteista, jotka koskevat tehokkaita ja luotettavia sosiaalihuoltojärjestelmiä;

- J. toteaa, että unionin kaikilla jäsenvaltioilla on tiettyjä työllisyshaasteita ja sosiaalisia haasteita; toteaa, että sosiaalisten oikeuksien toteutuminen on riippuvainen myös toimintapolitiikoista ja välineistä, joilla tuetaan alueellista yhteenkuuluvuutta, etenkin alueilla, joilla on vakavia ja pysyviä luonnonhaittoja ja väestöä koskevia tai rakenteellisia taloudellisia haittoja, mukaan lukien alhaisen väestötiheyden alueet, harvaanasutut alueet ja syrjäisimmät alueet; toteaa, että epäsuotuisilla alueilla tarvitaan lisää strategisia investointeja ja tukea yhteenkuuluvuuteen, jotta niistä tehtäisiin kilpailukykyisempiä ja niiden sosioekonomista rakennetta parannettaisiin, samalla kun estetään väestön vähenemisen jatkuminen; toteaa, että euroalue kohtaa nykyisessä makrotaloudellisessa kehityksessään erityisiä haasteita perussopimuksissa asetettujen työllisyys- ja sosiaalitavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että sisäisen joustavuuden lisääntymisen kompensoimiseksi on palautettava riittävä sosioekonominen turvallisuus, mikä saattaa edellyttää, että euroalueen tasolla on asetettava erityisiä sosiaalisia tavoitteita ja otettava käyttöön sosiaalisia normeja ja/tai rahoitusvälineitä;
- K. toteaa, että Euroopan työmarkkinat kehittyvät yhä useammin kohti 'epätyypillisiä' työn muotoja, kuten vuokratyö, vastentahtoinen osa-aikatyö, tilapäinen työ, kausityö, tarpeen mukaan tehtävä työ, riippuvainen itsenäinen ammatinharjoittaminen tai digitaalisilla alustoilla välitetty työ; toteaa kuitenkin, että suurin osa työllisyyden kasvusta johtuu edelleen pysyvistä työpaikoista, joiden määrä on kasvanut viime kahden ja puolen vuoden aikana nopeammin kuin vuokratyön osuus¹; toteaa, että työvoiman kysynnästä tulee todennäköisesti aiempaa moninaisempaa; katsoo, että tämä saattaa eräissä tapauksissa hyödyttää tuottavuutta, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista ja työmarkkinoille siirtymistä ja lisätä uranvaihtomahdollisuuksia niitä tarvitseville; toteaa kuitenkin, että eräisiin työn epätyypillisiin muotoihin liittyy pitkittynyt taloudellinen turvattomuus ja huonot työolot erityisesti pienempien ja epävarmojen tulojen vuoksi, koska omia oikeuksia ei voi puolustaa, koska sosiaali- ja terveystakuutus puuttuvat, koska ammatti-identiteettiä ei muodostu ja urakehitysmahdollisuuksia ei ole ja koska tarpeen mukaan tehtävää työtä on vaikea sovittaa yhteen yksityis- ja perhe-elämän kanssa; katsoo, että dynaamisilla työmarkkinoilla olisi varmistettava, että jokaisella on mahdollisuus käyttää työelämässä taitojaan ja valmiuksiaan siten, että perustana ovat muun muassa terveelliset ja turvalliset työolot, aktiivinen työmarkkinapolitiikka sekä valmiuksien ajan tasalla pitäminen koko elämän ajan säännöllisen ja elinikäisen oppimisen avulla; toteaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä täsmennetään "työsuhteen" ja "työntekijän" käsitteitä unionin oikeutta sovellettaessa mutta se ei

¹ Komission "The Employment and Social Development Quarterly Review" -julkaisu, syksy 2016.

vaikuta ”työntekijän” kansallisten määritelmien soveltamiseen kansallisessa lainsäädännössä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti;

- L. toteaa, että aktiivinen työmarkkinapolitiikka, yksilönvastuu ja elinikäiseen oppimiseen osallistuminen ovat tärkeitä työmarkkinoita koskevan osallisuuden kannalta, vaikka työttömyys johtuu useimmissa tapauksissa avointen työpaikkojen puutteesta tai muista olosuhteista, jotka eivät ole yksilön hallittavissa;
- M. toteaa, että haavoittuvassa asemassa olevat tai muita useammin syrjityiksi joutuvat henkilöt, kuten naiset, etnisiin vähemmistöihin kuuluvat, pitkäaikaistyöttömät, seniorikansalaiset ja vammaiset henkilöt, voivat tarvita lisätoimenpiteitä heidän työmarkkinoille osallistumisensa edistämiseksi ja ihmisarvoisten elinolojen takaamiseksi koko elämän ajan; ottaa huomioon, että unioni on sitoutunut kehittämään esteettömän Euroopan vammaisille henkilöille, joita arvioidaan olevan unionissa 80 miljoonaa, ja toteaa, että köyhyyden vähentämistä ja työllisyyttä koskevia unionin tavoitteita ei kyetä saavuttamaan, jos vammaisia henkilöitä ei integroida talouteen ja yhteiskuntaan täysipainoisesti; toteaa, että unioni on ratifioinut vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen, jonka periaatteet olisi siten sisällytettävä sosiaalisten oikeuksien pilariin; toteaa, että kriisin kielteiset vaikutukset terveydenhuoltoon pääsyssä ovat usein ilmenneet viipeellä ja monilla ei ole ollut pääsyä terveydenhuoltoon, vaikka se virallisesti onkin tarjolla, erityisesti koska heillä ei ole varaa maksuihin tai he joutuvat jonoihin;
- N. ottaa huomioon, että naisia syrjitään edelleen monin tavoin unionissa ja että naiset ovat yhä aliedustettuina päätöksenteon kaikilla aloilla;
- O. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo on vahvistettu unionin perussopimuksissa ja unionin perusoikeuskirjassa ja se kuuluu unionin perusarvoihin; toteaa, että naiset ovat silti edelleen aliedustettuina työmarkkinoilla miesten työllisyysasteen ollessa 75,6 prosenttia ja naisten 64,5 prosenttia ja yliedustettuina osa-aikatyössä ja pienipalkkaisimmilla aloilla, minkä lisäksi naisten tuntipalkat ovat pienempiä, mikä on johtanut siihen, että naisten palkat ovat 16 prosenttia pienempiä, ja osaksi myös siihen, että heidän eläkkeensä ovat 39 prosenttia pienempiä kuin miesten, missä kuitenkin on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä; toteaa, että sukupuoliperusteinen syrjintä on edelleen yleistä työhönottomenettelyissä jäsenvaltioissa, vaikka naisilla on miehiä korkeampi koulutustaso;
- P. toteaa, että sosiaaliset oikeudet, palvelut ja riittävä toimeentulo ovat sukupuolisidonnaisia kysymyksiä, sillä naisia on enemmän matalapalkkaisessa työssä, he ovat suuremmissa köyhyysvaarassa ja riippuvaisempia sekä julkisista että yksityisistä sosiaalipalveluista, minkä lisäksi he ovat perinteisesti huolehtineet sekä perheen lapsista että vanhuksista ja ovat ensisijaisesti vastuussa kotitalouksien tarpeista, ja näin ollen naisten eläke yleensä jää pienemmäksi;
- Q. huomauttaa, että Barcelonassa vuonna 2002 asetettuja tavoitteita ei ole läheskään saavutettu ja että perusoikeuskirjassa todetaan, että lapsilla on oikeus suojeluun ja huolenpitoon, ja toteaa, että tällä on erittäin suuri vaikutus naisten työmarkkinoille osallistumiseen, sukupuolten tasa-arvoon, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen ja naisten köyhyteen;
- R. huomauttaa, että Eurooppa voi edetä paljon pidemmälle sellaisten alojen keskittymän kehittämisessä, joilla keskitytään tukemaan ihmisten terveyttä, tietämystä ja kykyä

osallistua talouteen; korostaa, että ihmisiin keskittyvissä palveluissa, kuten koulutuksessa, terveydenhuollossa, lastenhoidossa, muissa hoitopalveluissa sekä urheilussa, on huomattavat mahdollisuudet työpaikkojen luomiseen ja että niitä ei pitäisi katsoa kustannuksiksi taloudelle vaan pikemminkin kestävästä vaurautta edistäviksi tekijöiksi;

- S. katsoo, että tarvitaan strategista lähestymistapaa haasteisiin, jotka aiheutuvat unionin työikäisen väestön ikääntymisestä ja pienenemisestä ja jotka koskevat etenkin tulevaa osaamisvajetta ja työpaikkojen kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuutta unionin työmarkkinoilla ja huoltosuhteen ennakoitua kehitystä, kun otetaan huomioon myös unionissa laillisesti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset; toteaa, että on tärkeää edistää ammatillisen liikkuvuuden mahdollisuuksia etenkin nuorten parissa, mukaan lukien nuoret, jotka ovat oppisopimuskoulutuksessa;
1. kehottaa komissiota hyödyntämään sosiaalialan säännösten ja unionin työllisyys- ja sosiaalipolitiikan uudelleenarvioinnin sekä vuonna 2016 järjestetyn julkisen kuulemisen tuloksia ja antamaan ehdotuksia vakaasta Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarista, joka ei jää pelkäksi periaatteita tai hurskaita aikeita koskevaksi julistukseksi vaan jolla lujitetaan sosiaalisia oikeuksia konkreettisten ja erityisten välineiden (lainsäädäntö, päätöksentekomekanismit ja rahoitusvälineet) avulla ja vaikutetaan myönteisesti kansalaisten arkeen lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä; toteaa, että tällä pilarilla on tuettava Euroopan rakentamista 2000-luvulla vaalimalla perussopimusten sosiaalisia tavoitteita, tukemalla kansallisia hyvinvointivaltioita, vahvistamalla yhteenkuuluvuutta, yhteisvastuullisuutta ja ylöspäin tapahtuvaa lähentymistä talouden ja yhteiskunnan tuloksissa, varmistamalla riittävä sosiaaliturva, vähentämällä eriarvoisuutta, edistymällä viimeinkin köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämisessä, edistämällä kansallisia uudistuksia vertailuanalyysin avulla ja auttamalla talous- ja rahaliiton ja unionin sisämarkkinoiden toimivuuden parantamisessa;
 2. katsoo, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin olisi myös autettava varmistamaan kansainvälisten työnormien asianmukainen soveltaminen ja pitämään sosiaalialan säännöstö ajan tasalla; katsoo, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa esitettäviä normeja olisi yhdenvertaisten lähtökohtien säilyttämiseksi sovellettava kaikkiin sisämarkkinoille osallistuviin maihin ja että niiden saavuttamista koskevia lainsäädäntöä, hallintomekanismeja ja rahoitusvälineitä olisi sovellettava kaikissa unionin jäsenvaltioissa; korostaa, että sosiaalisten oikeuksien pilari olisi otettava huomioon unionin talouspolitiikassa; katsoo, että euroalueen jäsenyydestä aiheutuvat erityiset rajoitteet edellyttävät, että euroalueen tasolla otetaan käyttöön uusia ja erityisiä sosiaalisia tavoitteita ja normeja ja harkitaan asiaa koskevaa rahoitustukea, samalla kun euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot voivat olla mukana näissä järjestelyissä vapaaehtoisesti; viittaa mahdollisuuteen käyttää tarvittaessa SEU-sopimuksen 20 artiklassa tarkoitettua tiiviimmän yhteistyön mekanismeja vakaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin luomiseen;
 3. korostaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin olisi annettava unionissa asuville ihmisille paremmat eväät elämänhallintaan, mahdollistettava ihmisarvoinen elämä ja tavoitteiden toteuttaminen siten, että vähennetään koko elämän aikana ilmeneviä sosiaalisia riskejä ja annetaan ihmisille valmiudet osallistua täysipainoisesti yhteiskuntaan ja mukautua lukuisiin teknologisiin ja taloudellisiin muutoksiin, mihin sisältyvät taitojen kohentaminen ja yrittäjyyden tukeminen; korostaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin olisi myös unionin tason teollisuuspolitiikkaa hyödyntäen valjastettava markkinat vaurauden jakamiseen, hyvinvointiin ja kestäväan kehitykseen

erittäin kilpailukykyisessä sosiaalisessa markkinataloudessa, jonka päämääränä ovat täystyöllisyys ja sosiaalinen edistys; tähdentää, että pilarin olisi tällöin edistettävä asiaankuuluvia sosiaalisia normeja ja tarjottava hyvinvointivaltioille valmiudet pitää yllä sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja tasa-arvoa koko unionissa riittävien, saavutettavien ja taloudellisesti kestävien sosiaaliturvajärjestelmien ja sosiaalista osallisuutta edistävien toimintapolitiikkojen avulla; korostaa, että pilarin olisi myös helpotettava työntekijöiden vapaata liikkuvuutta tehokkaammilla ja oikeudenmukaisemmilla unionin työmarkkinoilla; korostaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin olisi myös osaltaan vaalittava yhdenvertaisen kohtelun, syrjimättömyyden ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteita työllisyys- ja sosiaalipolitiikassa; suosittelee, että pilarin olisi siten mahdollistettava nykyisten sosiaalisten oikeuksien tehokas toteutuminen ja siinä olisi vahvistettava uusia oikeuksia silloin kun ne ovat perusteltuja uuden teknologisen ja sosioekonomisen kehityksen kannalta; katsoo, että näin pilari myös parantaisi unionin legitiimiyttä;

Nykyisten työelämän ja sosiaalisten normien päivittäminen

4. kehottaa työmarkkinaosapuolia ja komissiota laatimaan yhteistyössä ja perusteellisen vaikutustenarvioinnin pohjalta ehdotuksen puitedirektiiviksi, joka koskee kaikkien työllistymismuotojen säällisiä työoloja ja jossa laajennetaan nykyiset vähimmäisnormit koskemaan myös uudennlaisia työsuhteita; katsoo, että kyseisellä puitedirektiivillä olisi parannettava unionin oikeuden täytäntöönpanoa, parannettava oikeusvarmuutta koko sisämarkkinoilla ja ehkäistävä syrjintää siten, että täydennetään unionin nykyistä oikeutta ja varmistetaan, että jokaisella työntekijällä on sopimuksen tai työsuhteen lajista riippumatta täytäntöönpanokelpoisten oikeuksien peruskokonaisuus, johon kuuluvat yhdenvertainen kohtelu, työsuojelu, äitiysvapaata koskeva suoja, työ- ja lepoaikoja koskevat määräykset, työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen, koulutukseen pääsy, työssä annettava tuki vammaisille henkilöille, riittävät tiedottamista, kuulemista ja osallistumista koskevat oikeudet, yhdistymisvapaus sekä oikeus edustukseen, työehtosopimusneuvotteluihin ja työtaistelutoimiin; korostaa, että kyseistä puitedirektiiviä olisi sovellettava työntekijöihin ja myös kaikkiin epätyypillisessä työsuhteessa oleviin työntekijöihin ilman, että nykyisiä direktiivejä jouduttaisiin välttämättä muuttamaan; muistuttaa, että jäsenvaltiot soveltavat työntekijän oikeuksia kansallisen lainsäädännön ja unionin oikeuden mukaisesti; kehottaa myös panemaan nykyisiä työnormeja täytäntöön ja valvomaan niitä aiempaa tehokkaammin ja vaikuttavammin, jotta voidaan parantaa oikeuksien toteuttamista ja torjua pimeää työtä;

Työehdot ja -olot

5. toteaa, että tietty työsopimusten kirjo edesauttaa työntekijöiden ja työnantajien tehokasta yhteen saattamista; muistuttaa kuitenkin työmarkkinoiden kahtiajakautumisen riskistä ja siitä, että ihmiset saattavat jumiutua epävarmoihin sopimuksiin vailla konkreettisia etenemismahdollisuuksia; painottaa väliaikaisten työsopimusten merkitystä sosioekonomiselle turvallisuudelle ja korostaa etuja, joita tällaisista sopimuksista koituu lukuisien alojen työntekijöille; kannattaa myös yhteisötalouden liiketoimintamallien edistämistä; kehottaa komissiota laajentamaan työnantajan ilmoittamisvelvollisuutta koskevan direktiivin 91/533/ETY soveltamisalaa siten, että se kattaa kaikki työllisyyden ja työsuhteiden muodot; edellyttää, että säällisiä työoloja ja -ehtoja koskevan direktiiviin sisällytetään myös asiaa koskevia voimassa olevia vähimmäisnormeja, joiden noudattaminen on varmistettava tietyissä erityisissä työsuhteissa ja joihin kuuluvat erityisesti seuraavat:

- a) asianmukainen opetus ja koulutus ja säälliset työolot työharjoittelua, harjoittelujaksoja ja oppisopimuskoulutusta varten, jotta voidaan varmistaa, että ne toimivat aitoina ponnahduslautoina siirryttäessä koulutuksesta työelämään, kuten harjoittelun laatupuitteita koskevassa neuvoston suosituksessa edellytetään, ja että niiden kesto on rajattu eikä niillä korvata nuorten töihin ottamista; palkkauksen olisi oltava oikeassa suhteessa tarjottuun työhön, henkilön taitoihin ja kokemukseen sekä tarpeeseen käyttää työmarkkinoilla opetus suunnitelman ulkopuolista työharjoittelua, harjoittelujaksoja ja oppisopimuskoulutusta siten, että niihin osallistuvat kykenevät hankkimaan elantonsa;
 - b) todellisten itsenäisten ammatinharjoittajien ja työsuhteessa olevien selkeä erottaminen toisistaan unionin oikeuden soveltamiseksi – rajoittamatta kuitenkaan kansallisen lainsäädännön soveltamista – digitaalisilla foorumeilla välitettävään työhön ja muihin riippuvaisen itsenäisen ammatinharjoittamisen muotoihin siten, että otetaan huomioon ILO:n suositus nro 198, jonka mukaan useiden indikaattorien täytyminen riittää työsuhteen määrittämiseen; näin olisi täsmennettävä foorumin, asiakkaan ja työn suorittavan henkilön asema ja perusvastuut; olisi myös otettava käyttöön yhteistyösääntöjen vähimmäisnormeja, joissa on palveluntarjoajalle täydelliset ja kattavat tiedot niiden oikeuksista ja velvollisuuksista, etuuksista, asiaankuuluvasta sosiaaliturvan tasosta ja työnantajan henkilöydestä; verkkofoorumien välityksellä palkatuilla työntekijöillä ja todellisilla itsenäisillä ammatinharjoittajilla olisi oltava vastaavat oikeudet kuin muussa taloudessa, ja heidät olisi suojattava sosiaaliturvajärjestelmiin ja sairausvakuutusjärjestelmiin osallistumisen avulla; jäsenvaltioiden olisi varmistettava työsuhteeseen tai palvelusopimukseen sisältyvien työehtojen ja -olojen asianmukainen valvonta, jotta foorumien omistajien hallitsevan aseman väärinkäyttö voidaan estää;
 - c) keikkatyötä koskevat rajoitukset: nollatuntisopimuksia ei saisi tehdä, kun otetaan huomioon niihin liittyvä erittäin suuri epävarmuus;
6. ottaa huomioon, että työn osuus Euroopan kokonaistuloista on vähentynyt viime vuosikymmenten aikana; korostaa, että koko unionissa on pyrittävä sosiaaliseen ylöspäin lähentämiseen ja sukupuolten välisen palkkakuilun umpeen kuromiseen, jotta voidaan lisätä kysyntää, mahdollistaa kestävä ja osallistava kasvu ja vähentää epätasa-arvoa; toteaa, että kunnollisen elannon turvaavat palkat ovat tärkeitä, jotta voidaan välttää töissä käyvien köyhyyttä; kehottaa komissiota tukemaan aktiivisesti kattavampia työehtosopimuksia jäsenvaltioiden kansallisten perinteiden ja käytänteiden mukaisesti ja työmarkkinaosapuolten autonominen asema huomioon ottaen; suosittelee, että otetaan kunkin jäsenvaltion käytänteet asianmukaisesti huomioon ottaen ja työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen käyttöön tarvittaessa kansalliseen vähimmäispalkkaan perustuvia vähimmäispalkkatasoja; kehottaa komissiota auttamaan asiaa koskevien parhaiden käytänteiden vaihdossa;
7. muistuttaa, että terveellisiä ja turvallisia työoloja koskevaan oikeuteen sisältyy työpaikan riskeiltä suojelu, työaika koskevia rajoituksia sekä määräyksiä vähimmäislepoajoista ja vuosilomasta; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita panemaan asiaa koskevan lainsäädännön täysimääräisesti täytäntöön; odottaa komissiolta ehdotuksia konkreettisiksi toimenpiteiksi, joilla vaalitaan tätä kaikille työntekijöille, myös kausi- ja urakkatyöntekijöille, kuuluvaa oikeutta, ja myös toimenpiteiksi, joilla ehkäistään naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja häirintää; toteaa, että tällaisten toimenpiteiden olisi perustuttava vaikutustenarviointiin, jossa otetaan huomioon kaikki nykyinen tietämys

terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvista riskeistä ja uudet digitalisaatioon ja muuhun tekniseen kehitykseen liittyvät työskentelytavat;

8. korostaa työehtosopimusneuvotteluja ja työtaistelutoimia koskevan oikeuden merkitystä perusoikeutena, joka on kirjattu unionin primaarioikeuteen; odottaa komission lisäävän konkreettista tukea työmarkkinavuoropuhelun tehostamiselle ja siitä kiinni pitämiselle kaikilla tasoilla ja aloilla, etenkin niillä, joilla se ei ole riittävän kehittyntä, samalla kun otetaan huomioon erilaiset kansalliset käytänteet; panee merkille hyödyt, joita saadaan työntekijöiden osallistumisesta yrityksen johtoon, muun muassa ylikansallisissa yrityksissä, ja työntekijöille tiedottamisesta sekä heidän kuulemisestaan ja osallistumisestaan; toteaa, näin voidaan muun muassa hyödyntää uusia työn järjestämisen muotoja, varmistaa, että työ on tarkoituksenmukaista ja palkitsevaa, ja ennakoita taloudellisia muutoksia; kehottaa valvomaan eurooppalaisia yritysneuvostoja ja työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ja toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että yrityksen rakenneuudistus tehdään yhteiskunnallisesti vastuullisella tavalla;
9. korostaa, että työn ja työllisyyden laadusta tarvitaan kattavaa, luotettavaa ja säännöllisesti päivitettävää tietoa, jota voidaan käyttää työn ja työllisyyden laadun seurantaan ajan myötä ja tarjoamaan näyttöä aiheesta tehtäviä poliittisia päätöksiä varten; kehottaa Eurofoundia kehittämään edelleen toimiaan työn ja työelämän laadun valvonnassa kaikissa sen Euroopan työolotutkimuksissa ja perustamaan tutkimuksensa työn laatua koskevaan käsitteeseensä, joka sisältää ansiot, tulevaisuudennäkymät, fyysisen ympäristön, sosiaalisen ympäristön, työssäkäyntiasteen, taitojen käytön ja työajan laadun; kehottaa Eurofoundia kehittämään edelleen tutkimustaan toimintalinjoista, työmarkkinaosapuolten sopimuksista ja yritysten käytänteistä, jotka tukevat työn laadun ja työelämän parantamista;

Riittävä ja kestävä sosiaalinen suojele

10. korostaa, että sosiaalista suojeleä koskevat oikeudet ovat yksilöoikeuksia; kannattaa sosiaalista suojeleä koskevien etuuskien ja laadukkaiden sosiaalipalvelujen integroidumpaa tarjoamista keinona tehdä hyvinvointivaltiosta paremmin hahmotettava ja paremmin hyödynnettävissä oleva heikentämättä kuitenkaan sosiaalista suojeleä; korostaa, että koko ihmisten elämän ajan tarvitaan riittävä sosiaalista suojeleä ja sosiaalisia investointeja, joiden ansiosta kaikki voivat osallistua täysimääräisesti yhteiskuntaan ja talouteen ja säilyttää kunnolliset elinolot; korostaa, että kansalaisille on tiedotettava sosiaalisista oikeuksista ja saatavilla olevista sähköisen hallinnon mahdollisuuksista, joihin saattaa kuulua myös eurooppalainen sosiaaliturvakortti, jonka yhteydessä on annettava vahvat takeet tietosuojasta, ja joilla voitaisiin parantaa sosiaaliturvan yhteensovittamista unionissa ja kansalaisten tietämystä ja auttaa liikkuvia työntekijöitä ottamaan selvää maksuistaan ja oikeuksistaan kotimaassa ja vastaanottavassa maassa ja turvaamaan ne sekä helpottaa kansallisten työsuojeluviranomaisten työtä; korostaa yksilöllisen ja henkilökohtaisen tuen merkitystä erityisesti syrjäytyneille ja heikossa asemassa oleville kotitalouksille;
11. on samaa mieltä siitä, että ajoissa tarjottavan, laadukkaan ja kohtuuhintaisen ehkäisevän ja parantavan terveydenhuollon ja lääkkeiden yleinen saatavuus on tärkeää; korostaa, että tätä oikeutta on vaalittava, myös maaseudulla ja rajatylittävillä alueilla; korostaa, että kaikkien maassa pysyvästi asuvien on kuuluttava sairausvakuutuksen piiriin; on samaa mieltä siitä, että ehkäisevän terveydenhuollon ja tautien ehkäisyn lisääminen on

selkeä sosiaalinen investointi, joka maksaa itsensä takaisin muun muassa terveempänä ikääntymisen myötä;

12. on tietoinen siitä, että nousussa oleva elinajanodote ja työssäkäyvien määrän pieneneminen merkitsevät haastetta eläkejärjestelmien kestävyydelle ja riittävyydelle ja sukupolvien väliselle solidaarisuudelle; huomauttaa, että myös sukupuolten välisen eläke-eron umpeen kuromisen on oltava tämän osalta ensisijaista; toteaa, että tähän voidaan reagoida parhaiten nostamalla yleistä työllisyysastetta täysimääräisiin eläke-etuuksien liittyvien työllisyysmallien avulla ja kiinnittämällä erityistä huomioita nuorempaan sukupolveen ja työmarkkinoilta eniten syrjäytyneisiin; katsoo, että eläkeiän yhteydessä olisi harkittava elinajanodotteen ohella muita, kansallisella tasolla määriteltäviä tekijöitä, kuten tuottavuuden kehittymistä, huoltoriippuvuussuhdetta ja työn rasittavuuden eroja; muistuttaa, että on tärkeää investoida aktiiviseen ikääntymiseen, ja pitää tärkeinä järjestelyjä, joiden avulla eläkeikänsä saavuttaneet ihmiset voivat niin halutessaan jatkaa työssään toivomallaan intensiteetillä ja vetäytyä osa-aikaeläkkeelle, jos he eivät halua tehdä työtä kokopäivätoimisesti;
13. kehottaa komissiota tekemään perusteellisen analyysin parhaista käytänteistä jäsenvaltioiden auttamiseksi vähimmäiseläkkeiden laskemisessa;
14. suosittelee, että kaikilla työntekijöillä olisi oltava vakuutus työttömyyden tai vastentahtoisen osa-aikatyön varalta ja että tämän lisäksi olisi tarjottava työnhakuneuvontaa ja investoitava (uudelleen)koulutukseen kunkin jäsenvaltion yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa määrittämien ehtojen mukaisesti; muistuttaa, että riittävät työttömyysetuudet parantavat tarjonnan ja kysynnän yhteensovittamista ja hyödyttävät siten tuottavuutta, samalla kun niillä on olennainen rooli köyhyyden ehkäisemisessä ja vähentämisessä; katsoo, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa olisi suositeltava kansallisten työttömyysvakuutusjärjestelmien laatuindikaattoreita, jotka koskevat erityisesti niiden kattavuutta, aktiivisuusvaatimuksia, tuen keston ja työnhaun keskimääräisen kansallisen keston yhteyttä sekä työvoimapalvelujen antaman avun laatua;
15. korostaa riittävien vähimmäistulojärjestelmien merkitystä ihmisarvon vaalimisessa ja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa ja painottaa niiden roolia sosiaalisina investointeina, joiden ansiosta ihmiset voivat osallistua yhteiskuntaan sekä kouluttautua ja/tai hakea töitä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan unionin vähimmäistulojärjestelmiä ja myös sitä, kykenevätkö kotitaloudet täyttämään tarpeensa niiden avulla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan tämän perusteella tapaa ja keinoja, joilla huolehditaan riittävästä vähimmäistulosta kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa harkitsemaan jatkotoimenpiteitä, joilla tuetaan sosiaalista lähentymistä unionissa, kun otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion taloudelliset ja sosiaaliset olot sekä kansalliset käytänteet ja perinteet;
16. vaatii, että vammaisten henkilöiden oikeudet on valtavirtaistettava koko sosiaalisten oikeuksien pilariin ihmisoikeuksiin perustuvan lähestymistavan nojalla vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdystä YK:n yleissopimuksesta johtuvien unionin ja jäsenvaltioiden velvollisuuksien mukaisesti; katsoo, että tähän olisi sisällytettävä vähintään
 - oikeus säälliseen ja esteettömään työhön täysin osallistavassa, avoimessa ja esteettömässä työympäristössä ja työmarkkinoilla

- palvelut ja perustoimeentulo, joita on muokattu henkilökohtaisten erityistarpeiden mukaan ja jotka takaavat kohtuullisen elintason ja sosiaalisen osallisuuden
 - vapaan liikkumisen ja palvelujen siirrettävyyden takaaminen unionin jäsenvaltioiden kesken
 - osallistava koulutus, mukaan lukien asianmukaista digitaalista lukutaitoa koskevat säännökset
 - erityissäännökset vammaisten henkilöiden, erityisesti henkilöiden, joilla on kehitysvamma tai psykososiaalisia vammoja tai jotka eivät ole oikeustoimikelpoisia, suojelusta hyväksikäytöltä ja pakkotyöltä;
17. panee huolestuneena merkille, että pitkäaikaishoivapalvelujen saatavuus ja kohtuuhintaisuus ovat edelleen suuri ongelma koko Euroopassa ja että se saa epävirallista hoitoa antavat omaishoitajat juuttumaan kotiin ja estää heitä jatkamasta uraansa; pitää valitettavana työnvälitystoimistojen kautta tai epävirallisesti palkattujen hoitajien toistuvaa hyväksikäyttöä; katsoo, että laadukkaiden ja kohtuuhintaisten pitkäaikaishoivapalvelujen, mukaan luettuna kotihoidon ja itsenäisen asumisen mahdollistavien järjestelmien, saatavuus on oikeus, jota olisi vaalittava kunnollisin ehdoin palkattujen pätevien ammattilaisten antaman tuen avulla; katsoo, että kotitalouksia ja erityisesti pienillä tuloilla eläviä kotitalouksia varten olisi siksi otettava käyttöön asianmukaisia julkisia palveluja ja avustustoimintaa, jotta voidaan välttää laitostumista ja köyhyysriskiä; edellyttää jälleen kerran, että hoitovapaata koskevassa lainsäädännössä rajataan palkkaukseen ja sosiaaliturvaetuuksiin kohdistuvia vaikutuksia, kun työntekijöiden on väliaikaisesti hoidettava sukulaisiaan; kehottaa komissiota laatimaan alaa koskevan konkreettisen toimintasuunnitelman, jossa on muun muassa Barcelonan tavoitteiden tapaisia iäkkäitä henkilöitä, vammaisia henkilöitä ja muita huollettavia henkilöitä koskevia tavoitteita, sekä valvontatyökalut, joilla mitataan laatua, saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta; edellyttää myös, että lisätään alan parhaiden käytänteiden jakamista ja omaksumista;
18. pitää lasten köyhyyttä merkittävänä kysymyksenä, jossa unionin olisi toimittava pontevammin; korostaa oikeuden yleiseen koulutukseen, terveydenhuoltoon ja sosiaaliturvajärjestelmiin olevan perusedellytyksiä köyhyyden, erityisesti lasten köyhyyden, torjunnassa; kehottaa tämän tavoitteen huomioon ottaen komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vuonna 2013 annettu suositus ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre” pannaan ripeästi täytäntöön, ja edellyttää konkreettisten toimenpiteiden toteuttamista lapsitakuun käyttöön ottamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa, jotta jokainen nyt köyhyysriskissä elävä lapsi pääsee ilmaisen terveydenhuollon, ilmaisen koulutuksen ja ilmaisen lastenhoidon piiriin ja hänellä on oikeus kohtuulliseen asumiseen ja asianmukaiseen ravintoon; korostaa, että tämä on kytkettävä ohjelmiin, joilla tarjotaan vanhemmille tukea ja mahdollisuuksia päästä eroon sosiaalisen syrjäytymisen tilanteista ja integroitua työmarkkinoille; toteaa näiden politiikkojen edellyttävän asianmukaista kansallisen tason rahoitusta sekä tukea Euroopan rakenne- ja investointirahastoista;
19. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan asianmukaisia asumisolosuhteita koskevan oikeuden toteutumisesta varmistamalla laadukkaiden ja kohtuuhintaisten riittävän kokoisten asuntojen saatavuus kaikille, ehkäisemällä ja vähentämällä asunnottomuutta ja poistamalla se lopulta asteittain; edellyttää jäsenvaltioiden soveltavan lainsäädäntöä ja/tai tarpeen mukaan muita toimenpiteitä, jotta voidaan varmistaa, että sosiaalinen

asuntotarjonta ja riittävä asumistuki ovat kaikkien niitä tarvitsevien, luonnollisesti myös asunnottomien ihmisten ja perheiden, saatavilla ja että haavoittuvassa asemassa olevia ihmisiä ja köyhiä kotitalouksia suojellaan hädältä tai heille tarjotaan asianmukaisia asumisvaihtoehtoja; edellyttää, että asuntotarjontaan kytketään asianmukaisia sosiaalisia palveluja, joilla tuetaan sosiaalista ja taloudellista osallisuutta; edellyttää, että toteutetaan tehokkaita toimenpiteitä, joilla autetaan pienituloisia nuoria ensiasunnon hankkimisessa; korostaa, että investoinnit energiatehokkaaseen sosiaaliseen asuntotarjontaan hyödyttävät kaikkia työpaikkojen, ympäristön, energiaköyhyyden vähentämisen ja sosiaalisten oikeuksien toteutumisen kannalta; kehottaa hyödyntämään suuremmissa määrin unionin rahoitusvälineitä, kun edistetään kaupunki uudistuksia ja kohtuuhintaista, helposti saatavilla olevaa ja energiatehokasta asuntotarjontaa ja kannustetaan sosiaalisen asuntotarjonnan kehittämiseen alueilla, joilla se ei ole kehittynyt riittävästi; edellyttää, että poistetaan kaikki köyhyyden kriminalisoinnin ilmenemismuodot, kuten toimenpiteet, joilla rangaistaan epäoikeudenmukaisesti asunnottomuudesta tai muista aineellisen puutteen ilmenemismuodoista;

20. edellyttää asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien lainsäädännön parantaminen tarvittaessa arvioinnin perusteella, jotta voidaan varmistaa, että laadukkaat ja kohtuuhintaiset yleisen edun mukaiset sosiaalipalvelut ja muut yleishyödylliset palvelut tai olennaiset palvelut, kuten vesihuolto, jätehuolto, koulutus, terveydenhuolto, sähköisen viestinnän palvelut, nopea laajakaistayhteys ja energia-, liikenne- ja rahoituspalvelut, ovat kaikkien saatavilla; painottaa hyvillä välineillä ja henkilökunnalla varustettujen julkisten palvelujen tarjoajien, yhteisötalouden yritysten ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen roolia tässä yhteydessä, kun otetaan huomioon, että niiden kaikkien ensisijaisena tavoitteena on myönteinen sosiaalinen vaikutus; korostaa myös yhteisötalouden yritysten merkittävää roolia näiden palvelujen tarjoamisessa ja työmarkkinoiden osallistavuuden lisäämisessä; edellyttää, että poistetaan viranomaisten nykyisin kokema oikeudellinen epävarmuus, kun on kyse yleisen edun mukaisten sosiaalipalvelujen rahoittamisesta; kannattaa sosiaalisten kriteerien soveltamista julkisia hankintoja tehtäessä; muistuttaa, että etenkin maaseutualueet tarvitsevat edelleen tukea voidakseen nykyaikaistaa infrastruktuuriaan ja pitääkseen taloutensa dynaamisena; korostaa myös, miten tärkeää on opettaa taloustaitoja, joilla autetaan kotitalouksia välttämään ylivelkaantumista, sekä tarjota oikeusapua ja muita mekanismeja, joilla suojellaan velallisia saalistuskäytänteiltä ja tarjotaan velallisille toinen mahdollisuus;

Yhtäläiset mahdollisuudet ja pääsy työmarkkinoille

21. katsoo, että jatkuvasti digitalisoituneemmassa maailmassa matalan taitotason ihmisillä on heikommat työllistymismahdollisuudet ja sen lisäksi he ovat alttiimpia pitkäaikaistyöttömyydelle ja heillä on suurempia vaikeuksia saada palveluja ja osallistua täysimääräisesti yhteiskuntaan, mikä on haitallista henkilölle itselleen ja myös erittäin kallista taloudelle ja yhteiskunnalle kokonaisuudessaan; kannattaa siksi taitotakuuta uutena kaikille jokaisessa elämänvaiheessa kuuluvan oikeutena hankkia 2000-luvulla tarvittavia perustaitoja, joihin kuuluvat luku- ja laskutaito, digitaalinen lukutaito, medialukutaito, kriittinen ajattelu, sosiaaliset taidot sekä ympäristöystävällisen talouden ja kiertotalouden edellyttämät taidot, ja toteaa, että siinä on otettava huomioon kehityksessä olevat teollisuudenalat ja tärkeimmät kasvualat ja varmistettava, että saavutetaan kokonaisuudessaan muita heikommassa asemassa olevat, kuten vammaiset henkilöt, turvapaikanhakijat, pitkäaikaistyöttömät ja aliedustetut ryhmät; korostaa, että koulutusjärjestelmien olisi oltava osallistavia ja niissä olisi tarjottava laadukasta koulutusta koko väestölle, mahdollistettava ihmisten aktiivinen unionin kansalaisuus, annettava heille valmiudet elinikäiseen oppimiseen ja mukautumiseen sekä vastattava

yhteiskunnan ja työmarkkinoiden tarpeisiin; katsoo, että ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutuksen päättämisen pitäisi olla pakollista 2000-luvun Euroopassa ja että tarjolla on oltava asiaankuuluvia ohjelmia, joilla voidaan antaa uusi mahdollisuus nuorille ihmisille, jotka ovat keskeyttäneet peruskoulun tai keskiasteen koulutuksen; katsoo, että taitotakuuseen olisi sisällytettävä yksilöllinen arviointi oppimistarpeista, laadukas opetustarjonta sekä hankittujen taitojen ja valmiuksien järjestelmällinen todentaminen, jonka ansiosta ne olisi helppo tunnustaa työmarkkinoilla; korostaa, että on varmistettava laajakaistan yleinen saatavuus, jotta voidaan mahdollistaa digitaalinen lukutaito; korostaa taitotakuuta merkittävänä sosiaalisena investointina, joka edellyttää asianmukaista täytäntöönpanoa ja riittävää rahoitusta, myös Euroopan rakenne- ja investointirahastoista myönnettävällä tuella;

22. on huolissaan sosioekonomisen epävarmuuden leviämisestä ja monien työntekijöiden työolojen heikkenemisestä; toteaa, että monilla epätyypillisissä työsuhteissa olevilla työntekijöillä on vaikeuksia oikeuksiensa toteuttamisessa työpaikalla ja sosiaalietuuksien saamisessa ja että tämä ongelma vaikuttaa suhteettomasti naisiin ja maahanmuuttajiin; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti määräaikaista työtä, osa-aikatyötä ja vuokratyötä koskevien direktiivien soveltamista ja täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä parantaakseen eri toimintoihin pohjautuvien sosiaalisten oikeuksien siirrettävyyttä; korostaa, että on tärkeää varmistaa riittävät valmiudet, jotta jäsenvaltioiden tasolla voidaan tarjota riittävä sosiaalinen suojele kaikissa työmuodoissa ja työsuhteissa, niin tavanomaisissa kuin epätyypillisissä työsuhteissa, oleville ja itsenäisille ammatinharjoittajille; kehottaa komissiota ehdottamaan tätä koskevaa suositusta; katsoo erityisesti, että
- a) jäsenvaltioiden olisi organisoitava sosiaaliturvajärjestelmät siten, että kaikki ihmiset kaikissa työmuodoissa ja työsuhteissa ja itsenäiset ammatinharjoittajat voivat kerryttää tuloturvan takaavia oikeuksia esimerkiksi työttömyyden, vastentahtoisesta osa-aikatyön, terveysongelmien, korkean iän tai lastenkasvatukseen taikka muihin hoito- tai koulutussyihin perustuvien urakatkosten varalta;
 - b) kaikilla ihmisillä kaikissa työmuodoissa ja työsuhteissa sekä itsenäisillä ammatinharjoittajilla olisi oltava heti työmarkkinoille ensi kertaa tullessaan henkilökohtainen työllisyystili, johon pääsisi helposti ottamalla yhteyttä henkilökohtaisesti ja sähköisin keinoin, jossa on otettu asianmukaisesti huomioon vammaisten henkilöiden tarpeet ja jossa asianosaiset voisivat perehtyä kertyneisiin sosiaalietuuksiinsa ja muihin sosiaalisiin oikeuksiinsa, mukaan lukien oikeus elinikäiseen oppimiseen, ja jolta he saisivat tarvittaessa tietoja oikeuksiensa siirtämisestä maasta toiseen; tällaisten henkilökohtaisten työllisyystilien olisi oltava saatavilla kustannustehokkaasti, ja niitä varten olisi taattava riittävä tietosuojajärjestelmä;
 - c) digitaalisten foorumien ja muiden välittäjien olisi raportoitava kaikesta niiden kautta suoritetusta työstä toimivaltaisille viranomaisille, jotta kaikille työntekijöille voidaan varmistaa riittävät maksut ja suoja sosiaali- ja sairausvakuutuksen kautta;
23. korostaa, että ammatinvaihdoksiin tarvitaan riittävästi investointeja sekä julkisten työvoimapalvelujen laitoskapasiteettiä, jotta henkilökohtaisessa työnhaussa ja taitojen parantamisessa avustamiseen mahdollisimman varhain; katsoo, että ennakoiva työmarkkinapolitiikka, kuten koulutus ja työhönsijoittumista koskeva apu, on iäst

riippumatta hyödyllinen työkalu työttömien uudelleen työllistämiseksi; muistuttaa Euroopan sosiaalirahaston hyödyllisestä tehtävästä aktiivisen työmarkkinapolitiikan tukemisessa koko Euroopassa sekä Euroopan globalisaatorahaston hyödyllisestä tehtävästä, sillä se tukee täydennyskoulutusta ja palaamista työhön alueellisten taloudellisten häiriöiden ja joukkoirtisanomisten tapauksissa; muistuttaa lisäksi sosiaaliturvajärjestelmien merkittävästä roolista turvattua siirtymistä tuettaessa; korostaa, että uran ja elämänkaaren aikana kertyneiden sosiaalietuuksien säilyttäminen ja siirrettävyys pitäisi varmistaa työpaikan ja ammatin vaihdon helpottamiseksi;

24. korostaa ennakoivan työmarkkinapolitiikan merkitsevän, että on myönnettävä julkista tukea kehittymässä oleville aloille, joilla on merkittävät työllistämismahdollisuudet, ja että monissa maissa on tehostettava julkisten työvoimapalvelujen roolia ja varmistettava, että niillä on riittävästi kapasiteettia ottaa suoraan yhteyttä yrityksiin, jotta uudelleenkoulutusta ja muuta työnhakijoille tarkoitettua apua voidaan järjestää työnhakijan profiilin ja paikallisen talouden tarpeiden mukaisesti; edellyttää, että nuorisotakuu toteutetaan kokonaisuudessaan kaikille alle 30-vuotiaille painottaen tarjonnan laatua ja kaikkien työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten tehokasta saavuttamista ja että pitkäaikaistyöttömiä koskeva neuvoston suositus pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön, muun muassa sellaisilla täydentävillä lisätoimenpiteillä, joita tarvitaan varmistamaan, että näillä politiikoilla tavoitetaan tukea tarvitsevat henkilöt; korostaa, että on otettava huomioon myös iäkkäämpien työntekijöiden ja työnhakijoiden tarpeet ja edistettävä nuorempien ja iäkkäämpien työntekijöiden yhteistyötä; tähdentää näitä toimintapolitiikkoja merkittävänä rakenneuudistuksina ja sosiaalisina investointeina, joihin tarvitaan riittävästi rahoitusta niin unionin kuin jäsenvaltioiden tasolla, mukaan lukien rahoitus Euroopan sosiaalirahastosta, nuorisotyöllisyysaloitteesta ja/tai muista välineistä;
25. muistuttaa, että naiset ovat todennäköisesti alttiimpia epävarmalle ja matalapalkkaiselle työlle ja uransa keskeytyksille, millä on jälkivaikutuksia koko heidän elämänsä; katsoo, että sukupuolten tasa-arvon sekä työ- ja yksityiselämän tasapainottamisen saralla on saatava pikaisesti aikaan ratkaisevaa edistymistä, jotta nykyisin jatkuva syrjintä voidaan lakkauttaa; odottaa komission vuoden 2017 työohjelmassa annettujen lupauksen mukaisesti komissiolta alaa koskevia ehdotuksia, joissa käsitellään erityisesti seuraavia seikkoja:
- a) nykyisiä mekanismeja, joilla varmistetaan miesten ja naisten yhdenvertainen kohtelu, on vahvistettava, ja edelleen vallitsevat sukupuolten palkka- ja eläke-erot on poistettava ja työmarkkinoiden sukupuolen mukaan jakautumista on vähennettävä, ja tätä varten olisi valvottava direktiivin 2006/54/EY soveltamista ja täytäntöönpanoa ja direktiiviä olisi tarvittaessa muutettava; Euroopan tasa-arvosopimusta 2011–2020 sekä sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevaa strategista toimintaohjelmaa 2016–2019 olisi jatkettava, myös laatimalla vuosittain sukupuolten tasa-arvoa koskevia selontekoja;
- b) sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla tarvitaan uusia tehokkaita toimenpiteitä työ-, yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi, mukaan lukien äitiys-, isyys- ja vanhempainvapaata, hoitovapaata, laadukkaiden hoivapalvelujen saatavuutta ja joustavia työaikajärjestelyjä koskevat lainsäädäntöehdotukset; olisi kannustettava miesten ja naisten vapaajärjestelyjen yhdenvertaiseen hyödyntämiseen kaikissa työntekijäluokissa, jotta voidaan parantaa naisten työmarkkinoille pääsemistä ja vahvistaa heidän asemaansa niillä, vahvistaa isien asemaa lastensa kasvatuksessa sekä helpottaa työ- ja yksityiselämän tasapainottamista; komission olisi myös

tuettava jäsenvaltioita alan hyvien käytänteiden vaihdossa ja niiden käyttöönotossa;

26. muistuttaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjassa kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin tai etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen; korostaa, että kaikilla ihmisillä olisi oltava yhdenvertaiset mahdollisuudet koko elämänsä ajan, myös silloin, kun he hakevat töitä tai ovat töissä; korostaa, että työsyrintädirektiivi 2000/78/EY ja rotusyrjintädirektiivi 2000/43/EY on pantava täytäntöön asianmukaisesti; kannustaa jäsenvaltioita nopeuttamaan täytäntöönpanoa ja komissiota arvioimaan nykyisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa syrjimättömyys ja yhdenvertaiset mahdollisuudet ja tehostaa aliedustettujen ryhmien työmarkkinoille osallistumista ja sosiaalista integroitumista; kehottaa komissiota ehdottamaan tarvittaessa uusia konkreettisia suosituksia tai muita toimenpiteitä; muistuttaa, että vuonna 2008 ehdotettu yhdenvertaista kohtelua koskeva direktiivi, jota ei ole vielä hyväksytty, on syrjimättömyyttä koskevan lainsäädäntökehyksen puuttuva lenkki; katsoo unionin ja jäsenvaltioiden oikeuskäytännön osoittavan, että velvollisuus järjestää kohtuulliset mukautukset kaikkien syrjintäperusteiden osalta olisi vahvistettava unionin oikeudessa ja jäsenvaltioiden lainsäädännössä edellyttäen, ettei se aiheuta suhteetonta rasitetta työnantajille tai palveluntarjoajille; kehottaa komissiota valvomaan asiassa sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioiden oikeudellisia puitteita ja politiikkatoimia, jotta varmistetaan, että kaikille, joilla on pakolaisasema, taataan kotoutuminen, yhdenvertainen kohtelu ja säälliset työolot; korostaa, että oikeussuoja ja suojele olisi taattava kaikille hyväksikäytön ja syrjinnän uhreille;

Työvoiman liikkuvuus

27. korostaa, että ihmisten vapaa liikkuvuus on yksi unionin suurimpia saavutuksia ja että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden kulmakivi, jolla on merkittävä rooli jäsenvaltioiden lähentymisen ja integroitumisen tehostamisessa; korostaa, että unionin sisäinen liikkuvuus on mahdollisuus ja perusoikeus, jonka hyödyntämistä on tuettava, myös sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevan järjestelmän sujuvalla toiminnalla; kehottaa varmistamaan työntekijöiden liikkuvuutta ja rajat ylittävää palvelujen tarjoamista koskevien unionin sääntöjen asianmukaisen voimaan saattamisen ja täytäntöönpanon; edellyttää lisäksi, että työvoiman liikkuvuutta tuetaan huolehtimalla asianmukaisesta kielenopetuksesta kaikilla koulutustasoilla, parantamalla koulutusjärjestelmien vertailtavuutta ja ammattitutkintojen tunnustamista, asettamalla vaivattomasti saataville tietoja liikkuvien työntekijöiden oikeuksista ja velvollisuuksista ja toteuttamalla toimenpiteitä, joilla varmistetaan säälliset työolot ja julkisten työvoimapalvelujen toimiva yhteistyö koko Euroopassa; toteaa, että liikkuvuus ei saisi johtua työntekijöiden kotiseudun riittämättömistä työllistymismahdollisuuksista tai riittämättömästä sosiaaliturvasta, koska pitkittynyt työvoiman poistuminen saattaa haitata taloudellista lähentymistä; korostaa siksi koheesiopolitiikan ja muiden välineiden merkitystä alueellisesti tasapainoiselle talouskehitykselle; katsoo, että työvoiman liikkuvuutta ei saisi väärinkäyttää vastaanottavien maiden sosiaalisten normien heikentämiseen petosten tai lainsäädännön porsaanreikien avulla; korostaa, että liikkuvat työntekijät ovat yleensä vastaanottavien maiden talousarvioiden nettomaksajia; edellyttää, että julkisiin palveluihin investoidaan riittävästi alueilla,

joiden väkiluku on lisääntymässä, ja korostaa, että investointeja voidaan tukea Euroopan sosiaalirahastosta;

28. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon liikkuvuuden sosiaalisen vaikutuksen kansainvälisten perheiden kasvavaan määrään, esimerkiksi siten, että myönnetään vapaata perheenjäsenen hoitamiseen jossakin toisessa maassa, ja varmistetaan koulutusjärjestelmiä koskeva vertailtavuus ja siirrettävyys, kun on kyse kouluikäisten lasten liikkuvuudesta;
29. kehottaa jäsenvaltioita tekemään työsopimuksen laatimisesta jollakin unionin liikkuvien kansalaisten osaamalla kielellä pakollista työnantajille, jotta työntekijät pystyvät ymmärtämään työsopimuksen;

Keinojen kehittäminen käytännön tulosten aikaan saamiseen

30. kehottaa komissiota hyödyntämään julkisen kuulemisen tuloksia ja unionin toimielinten näkemyksiä ja esittämään selkeän ja konkreettisia toimenpiteitä sisältävän etenemissuunnitelman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täysimääräistä käytännön toteuttamista ja perussopimuksissa tarkoitettujen sosiaalisten tavoitteiden kaikinpuolista saavuttamista varten; korostaa, että sosiaalisten perusoikeuksien suojelemiseksi kaikessa unionin poliittisessa päätöksenteossa ja unionin toimielinten toiminnassa olisi sovellettava asianmukaisesti esimerkiksi SEUT:n 8, 9 ja 10 artiklaa, mihin kuuluu sosiaalisten vaikutusten arviointi;
31. edellyttää, että kun perussopimuksia tarkistetaan, niihin sisällytetään sosiaalipoliittinen pöytäkirja, jotta sosiaalisia perusoikeuksia voidaan lujittaa suhteessa taloudellisiin vapauksiin;
32. kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja Euroopan neuvoston sosiaaliturvasopimuksen (ETS nro 78); kehottaa komissiota selvittämään toimenpiteitä, joita Euroopan unionin liittyminen tarkistettuun peruskirjaan edellyttää, ja ehdottamaan aikataulua tätä tavoitetta varten;
33. kehottaa komissiota sisällyttämään sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen kiinteäksi osaksi Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria ja ottamaan järjestelmällisen sukupuolivaikutusten arvioinnin osaksi perusoikeuksien toteutumisen arviointia;
34. on huolissaan Eurooppaa tämän vuosikymmenen alkupuolella koetelleen pitkittyneen taluskriisin jatkuvista kielteisistä vaikutuksista, jotka ovat koetelleet eräitä maita ja alueita muuta Eurooppaa tuntuvammin; katsoo, että ylöspäin tapahtuvaa taloudellista ja sosiaalista lähentymistä koskevan tavoitteen saavuttamista olisi tuettava asettamalla Eurooppa 2020 -strategiaan ja kestävä kehityksen tavoitteisiin perustuvia tavoitteita, joilla ohjattaisiin unionissa harjoitettavan talous-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikan koordinoitua ja jotka toimisivat kompassina euroalueelle, jolla on kiinnitettävä erityistä huomiota ylöspäin tapahtuvaan taloudelliseen ja sosiaaliseen lähentymiseen;
35. muistuttaa sosiaalisten olojen ja talouden suorituskyvyn kaksisuuntaisesta yhteydestä; edellyttää, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, yhteiseen työllisyysraporttiin sisältyvä nykyinen keskeisten työllisyysindikaattoreiden ja sosiaalisten indikaattoreiden tulostaulu ja mahdollinen uusi lähentymistä koskeva säännöstö otetaan suoraan ja avoimella tavalla huomioon maakohtaisia suosituksia ja euroaluetta koskevia suosituksia laadittaessa sekä unionin välineitä hyödynnettäessä; katsoo, että Euroopan

työllisyysstrategian ja sosiaalialan avoimen koordinoitimenetelmän välineitä olisi myös vahvistettava tässä tarkoituksessa; kehottaa lujittamaan työmarkkinaosapuolten kanssa käytävän makrotaloudellisen vuoropuhelun roolia muotoiltaessa talouspolitiikkayhdistelmää unionissa; pitää makrososiaalisen tilanteen seurantaan erittäin tärkeänä, jotta voidaan välttää talouden epätasapainon vähentäminen keinoilla, jotka heikentävät työllisyys- ja sosiaalitalannetta, ja estää kilpaileminen unionin sosiaalisten normien alhaisimmalla sääntelytasolla; kehottaa jälleen laatimaan sellaisen uudistuksia ja investointeja koskevan unionin toimintasuunnitelman, jolla pyritään vahvistamaan kasvupotentiaalia laadukkaisiin työpaikkoihin ja tuottavuuteen perustuen, edistämään oikeudenmukaisia, vakaita, tehokkaita ja kestäviä sosiaalihuoltojärjestelmiä sekä tukemaan jäsenvaltioiden talouksien kestävää siirtymistä kohti suurempaa resurssitehokkuutta;

36. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää edistää naisten osallistumista työmarkkinoille ja heidän taloudellista riippumattomuuttaan, jotta Eurooppa 2020 -strategian tavoite nostaa kokonaistyöllisyysaste 75 prosenttiin voidaan saavuttaa, mikä kasvattaisi myös BKT:tä; kehottaaakin komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan toimiaan ja lisäämään investointejaan, joilla tuetaan naisten työllistymistä laadukkaisiin työpaikkoihin erityisesti sellaisilla aloilla ja sellaisissa tehtävissä, joissa naiset ovat aliedustettuina, kuten luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan sekä vihreän talouden aloilla tai ylemmissä johtotehtävissä kaikilla aloilla;
37. panee merkille, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen vaikuttavat suhteettoman paljon naisiin ja tyttöihin, ja vaatii uutta poliittista tahtoa kunnianhimoisen köyhydenvastaisen unionin strategian luomiseksi ja uusia sitoumuksia Euroopan köyhydenvastaisten tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan yksityiskohtaiset kansalliset strategiasuunnitelmat köyhyyttä vastaan ja komissiota korostamaan köyhyyden vähentämistä EU-ohjausjakson yhteydessä;
38. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan yhteistyössä tasoltaan asianmukaiset sosiaaliset investoinnit, jotka ovat olennaisia yhteiskunnan yhteenkuuluvuudelle ja selvästi vaikuttavat myönteisesti talouskasvuun lyhyellä ja pitkällä aikavälillä (esimerkiksi lastenhoidon, koulutuksen, nuorisotakuun ja taitotakuun yhteydessä); katsoo, että tämä huolenaihe olisi otettava huomioon myös arvioitaessa julkisten menojen laadun parantamista;
39. esittää uudelleen kehotuksen järjestää työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston (TSTK) ja Ecofin-neuvoston välisiä yhteiskokouksia, jotta edistetään paremmin koordinoitua sosioekonomista politiikkaa, ja euroalueen työ- ja sosiaaliministerien välisiä säännöllisiä kokouksia, jotta parannetaan politiikan koordinoitua euroalueella ja tarkastellaan asianmukaisesti sosiaalista eriarvoisuutta;
40. korostaa, että yhtäältä nykyiset pääomavaltaita tuotantoa ja aineettoman omaisuuden merkittävää panosta lisäarvon tuottamisessa koskevat ilmiöt ja toisaalta tuntuva eriarvoisuus, työttömyys ja epätyypillisten työsuhteiden jatkuva yleistyminen sekä työn osuuden väheneminen Euroopan kokonaistuloista merkitsevät, että sosiaalihuoltojärjestelmien rahoituspohjaa on laajennettava verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaisesti, jotta kaikille voidaan tarjota kunnollista sosiaalista suojelua ja laadukkaita palveluja; katsoo, että tämä olisi toteutettava erityisesti siirtymällä muihin verotulojen lähteisiin; kehottaa jäsenvaltiota arvioimaan asiaa koskevia tarpeita; muistuttaa, että työnteosta aiheutuva sosiaalietuuksien kertyminen on säällisen työn

tärkeä osatekijä, joka edistää merkittävästi taloudellista ja yhteiskunnallista vakautta; huomauttaa kuitenkin, että nykyistä verokiilaa voidaan vähentää, samalla kun varmistetaan kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys ja riittävyys; korostaa myös, että on ratkaisevan tärkeää torjua verovilppiä ja veron kiertämistä, jotta varmistetaan julkisten investointien asianmukainen taso ja sosiaalihuoltojärjestelmien kestävyys;

41. katsoo Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin uskottavuuden edellyttävän ehdottomasti, että sitä täydennetään riittävällä jäsenvaltioiden ja unionin rahoituksella, jolla varmistetaan, että jäsenvaltiot kykenevät saavuttamaan yhteisesti sovitut tavoitteet; pyytää jälleen kerran nopeuttamaan asiaa koskevien toimenpideohjelmien täytäntöönpanoa ja tarkistamaan tarvittaessa monivuotista rahoituskehystä 2014–2020, jotta kyetään vastaamaan kasvaneisiin tarpeisiin; edellyttää erityisesti, että jatketaan nuorisotyöllisyysaloitteen tehostamista ja toteutetaan isätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Euroopan sosiaalirahasto, Euroopan globalisaatorahasto ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto olisivat helpommin käytettävissä ja täysipainoisesti hyödynnettävissä; katsoo, että näiden rahoitusvälineiden olisi oltava edelleen kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla ja että niiden toimintaa olisi tarvittaessa tehostettava myös koulutuksen, taitotakuun, lapsiköyhyyden ja ennakoimattomien uusien haasteiden, kuten pakolaisten työmarkkinoille integroitumisen, yhteydessä; katsoo, että on noudatettava edelleen sääntöä, jonka mukaan 20 prosenttia kansallisesta ESR-osuudesta kohdennetaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen;
42. edellyttää unionin lisäävän tukea institutionaalisen kapasiteetin kehittämiseen, kun on kyse esimerkiksi työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta, Euroopan laajuisesta julkisten työvoimapalvelujen verkostosta, sosiaaliturvan sähköisestä tiedonvaihdosta ja pimeän työn vastaisesta foorumista, josta voi pidemmän päälle kehittyä eurooppalainen työsuojeluviranomaisten järjestelmä; korostaa tässä yhteydessä työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan unionin ohjelman (EaSI) ja Euroopan sosiaalirahaston tuen merkitystä kapasiteetin kehittämiseksi kansallisella tasolla;
43. kehottaa komissiota ja EIP-ryhmää jatkamaan Euroopan investointiohjelman kehittämistä, jotta voidaan lisätä investointeja talouden elpymiseen, laadukkaiden työpaikkojen luomiseen ja kestäväan kehitykseen ja sosiaalisia investointeja, joilla parannetaan ihmisten nykyisiä ja tulevia valmiuksia työmarkkinoille osallistumiseen;
44. katsoo, että euroalueen taloudellisten mukautusten sosiaalisia seurauksia voitaisiin lievittää ja ylöspäin tapahtuvaa taloudellista ja sosiaalista lähentymistä tehostaa riittävän rahoituksen turvin, jotta voidaan välttää eriarvoisuuden voimistuminen ja jäsenvaltioiden kasvupotentiaalın edelleen hiipuminen ja selviytyä vakavista makrotalouden häiriöistä, samalla kun parannetaan jäsenvaltioiden talouksien kilpailukykyä ja vakautta; kehottaa siksi komissiota, neuvostoa ja muita asianomaisia elimiä paneutumaan tähän asiaan jatkokeskusteluissa;
45. kehottaa komissiota antamaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevia ehdotuksia, kun se julkaisee lupaamansa valkoisen kirjan unionin ja talous- ja rahaliiton tulevaisuudesta;
46. kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita toteuttamaan ulkoisia toimia, jotka ovat johdonmukaisia Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin kanssa, erityisesti edistämällä YK:n yleissopimusten täytäntöönpanoa, kestävän

kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja ILO:n yleissopimusten, asiaa koskevien G20-maiden päätelmien ja Euroopan neuvoston yleissopimusten ja unionin kauppasopimusten ja strategisten kumppanuuksien täytäntöönpanoa;

47. katsoo, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari olisi hyväksyttävä vuonna 2017 parlamentin, komission ja Eurooppa-neuvoston välisenä sopimuksena, jossa ovat mukana ylimmän tason työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunta, ja siihen olisi kuuluttava selkeä täytäntöönpanoa koskeva etenemissuunnitelma; kehottaa komissiota ehdottamaan mekanismeja, joiden avulla kaikki asianomaiset sidosryhmät voivat osallistua kaikilla tarkoituksenmukaisilla tasoilla asianmukaisesti Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoon;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.